

τέθη ή διοργάνωσις Ἐκθέσεως τῆς Βελγικῆς Τέχνης ἐν Βερολίῳ. Ἡ ἔκθεσις αὕτη ἦνοιξε τὴν πρώτην Ὀκτωβρίου καὶ περιλαμβάνει ἔργα τῶν διαπρεπεστέρων καλλιτεχνῶν τῶν τελευταίων ἐτῶν, οἱ εἶναι οἱ De Braekeleer, Alfred καὶ Joseph Stevens, Artan, Alfred Werwee, Const. Meunier, Rops, Evenspoel, V. rhyden, de Greef, Laroche, de Vigne, Dillens, Verstraeten καὶ Jef Lambaex. Ἐκ δὲ τῶν ζώντων Βέλγων καλλιτεχνῶν 75 ἐκθέτουσιν ποικίλα ἔργα ζωγραφικῆς, γλυτικῆς καὶ χαρακτικῆς. Τὰ ἐκτεθειμένα ἔργα εἶνε 250 ἐν ὅλῳ. Ἰδιαίτερα δὲ αἰθουσα προωροίθη διὰ τὴν μνημειακὴν ζωγραφικὴν, ἐν ἣ δὲ ἐκτεθῶσιν οἱ πίνακες: Αἱ Γυναῖκες, τοῦ Ciambertani Ἡ Σχολὴ τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Deville. Ἡ ἀποικιακὴ ἐξήπλωσις, τοῦ Fabry καὶ τὸ Ἰερὸν Δένδρον τοῦ Montald. Ἡ ἔκθεσις αὕτη λέγεται ὅτι ἀποτελεῖ θρόμβον τῆς Βελγικῆς τέχνης.

★

Τῇ 26 Ὀκτωβρίου ἀπέθανεν ἐν Παρισίοις ὁ Γάλλος Ἀκαδημαϊκὸς καὶ γνωστότατος δραματικὸς συγγραφεὺς Βικτωριανὸς Σαρδοῦ. Ὁ θανὼν ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων Γάλλων συγγραφέων, ἀποκτήσας φήμην παγκόσμιον. Γεννηθεὶς τῷ 1831, καί' ἀρχὰς ἐποποιήσας ἱατρικὴν, ἦν ἐγκατέλειπεν ἵνα ἐπιδοθῇ εἰς ἱστορικὰς μελέτας. Ἐγράψε πλείστα δραματικὰ ἔργα, ἐν οἷς καὶ ὑμπερίττα μελοδραματίων, οὐκ ὀλίγα δὲ ἐν συνεργασίᾳ μετ' ἄλλων. Ἐκ τῶν ἔργων του τὰ μᾶλλον ἐπιτυχόντα εἶνε ἡ «Πατρίς», ἡ «Κυρία δὲν μὲ μέλει», ἡ «Μάγισσα», ἡ «Τόσκα», ἡ «Φαίδρα», ὁ «Ραμπιγὰς», «Ποιοὺς βάζωμεν στὰ στήθια μας», «Ἄς χωρίσωμεν», «Δὸν Κιχῶτης», «Γιομόνδη», «Θερμιδῶρ», «Ὀδέττη», «Κλεοπάτρα», «Θεοδώρα» κλπ.

Ἐκίς τῶν ἔργων αὐτῶν, παρεστάθησαν καὶ ἄλλα ὑπὸ Ἑλληνικῶν θιάσων, ὥς ἡ «Ἀνδρέινη», ἡ «Φερνάνδη», τὸ «Μίτος», αὐτὰ Μήλα τοῦ Γείτονος», τὰ Γερωντοπαλληκάρια, οἱ «Νευρικοί», οἱ «Χωρικοί μας», ἡ «Πεταλοῦδα», ἡ «Δόρα», τὰ «Ὀρνιθοσκαλισματα» κ. λ. π.

Πρὸς τὴν γονιμότητα ἦεν ὁ Σαρδοῦ καὶ τελείαν γνώσιν τῆς σκηπῆς. Ἐξήκοντα καὶ πλέον ἔργα παρήγαγε, ὧν τὰ πλείστα παίζονται ἀκόμη καὶ ἀρᾶσον πολὺ. Ἐξεμεταλλεύθη τὰς ἀδυναμίας τοῦ κοινοῦ, συνάραπάζων τὸν λαόν. ἤξευρε πῶς νὰ συγκινή καὶ πῶς νὰ φαιδρύνῃ, καθιστάμενος οὕτω γοητευτικὸς εἰς τὸν θεατὴν. Ἡ κριτικὴ βεβαίως δὲν θὰ ἀναγνωρίσῃ παρ' αὐτῷ μεγάλην δύναμιν, διότι λείπει ἀπὸ τὰ ἔργα του ἡ βαθύτερα σκέψις. Εἶνε ταῦτα μᾶλλον πρακτικῆς ἐφαρμογῆς σκηνικῶν τεχνασμάτων ἔργα, φαινομενικῆς δράσεως καὶ βιαιῶν σκηπῶν.

Ἀπὸ τὰ ἔργα του ὁ Σαρδοῦ ἐκέρδισε πολλά. Ἀφίκει 20 ἑκατομμύρια, προῦν ἀποκλειστικῶς συγγραφικῶν δικαιωμάτων. Γενικὴ κληρονομός εἶνε ἡ κόρη του, σύζυγος τοῦ δραματικοῦ συγγραφέως Δε—Φιέρ.

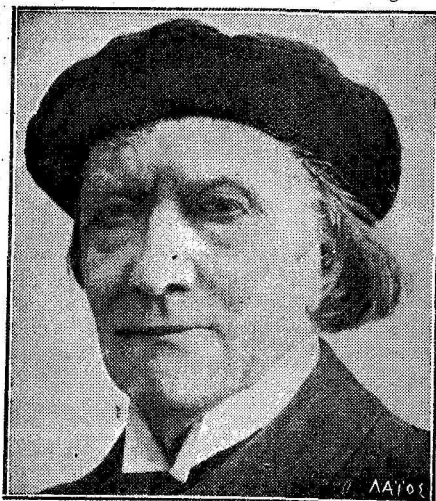
Ὁ Σαρδοῦ ἔγραψε καὶ μυθιστόρημα τὸν «Μέλανα μαργαρίτην». Ἀκαδημαϊκὸς ἐξελέγη τῷ 1877, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Autran. Ἦτο τιμημένος διὰ πολλῶν παρὰσημῶν, ἐν οἷς καὶ διὰ τοῦ Γάλλ. μεγαλοσταύρου.

Ὁ Σαρδοῦ ὡς ἄνθρωπος ἦτο κοσμικώτατος καὶ εὐφυλόλογος. Εἰς τὴν ἔπαυλίν του εἶχε πλούσιωτάτην καλλιτεχνικὴν Πίνακοθήκην.

★

Τὸ «Ν. Ἀστὺ» πρόεκήρυξε δημοψήφισμα, ποῖον ἐκ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων ποιητῶν προτιμῶσιν οἱ ἀναγνώσται του. Μετέσχον 203 ἀναγνώσται, πρῶτος δ' ἀνεδείχθη ὁ Δημ. Παπαρηγόπουλος. Μετ' αὐτὸν κατὰ σειράν οἱ Βαλαωρίτης, Πολέμης, Βασιλειάδης, Σολωμός, Στρατήγηρ, Παράσχος, Μαρτζώκης, Σουρῆς, Παλαμᾶς, Μαιτσούκας κλπ.

★

Βικτωριανὸς Σαρδοῦ

★

Τὴν 26ην Ὀκτωβρίου ἠνοιξεν ἡ ἐν Λιέγη γενικὴ ἐτήσια καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις τῶν μελῶν τῆς «Καλλιτεχνικῆς ἑταιρείας». Μετὰ τὴν λήξιν ταύτης θὰ ἐκθέσωσιν κατὰ σειράν τὰ ἔργα των ἐπὶ 15 ἡμέρας ἕκαστος διάφοροι καλλιτέχνη, ἐν οἷς οἱ κ. Sirlaine, Bartholomé, Herman, Heyenbrock, Wurth, Marneffe, de Bangnie, Defize, Baues, Renard κλπ τὰ μέλη τῆς ἑταιρείας τῶν παλαιῶν μαθητῶν τῆς Καλλιτεχνικῆς Ἀκαδημίας τῆς Λιέγης καὶ ἡ Ἐνωσις τῶν φωτογράφων τοπείων τῆς Λιέγης.

★

Ἐγκαινιάσθη ἐσχάτως ἐν Παρισίοις ἐν τῷ Μικρῷ Ἀνακτόρῳ τῶν Ἡλυσίων Πεδίων διαρκῆς ἔκθεσις ἔργων τῆς νεωτέρας χαρακτικῆς, αὐτὰ παριστάσω τοὺς κυριωτέρους τῶν συγχρόνων διδασκάλων τῆς χαλκογραφίας καὶ ἰδιαίτερος τὸν Charles Jacque (οὗτινος τὸ μυστήριον κατέχει ὁλοκληρὸν τὸ χαρακτικὸν ἔργον, χάρις εἰς τὴν γενναϊοδωρίαν τῆς κ. Chaplin), τὸν Fantin-Latour, Guérard, F. Bracquemond, Lepère, Patricot κλπ. Τιμητικὴ θέσις ἐδόθη εἰς 100 προσωπογραφίας ἐγχαράκτους, αὐτὲς ἐκτιμῶνται ταύτοχρόνως ὡς καλλιτεχνήματα καὶ ὡς δοκίμια, προσφερθεῖσαι ὑπὸ τοῦ κ. Beruldi· εἶναι δὲ αὗται: ὁ Βαρώνος Gérard, οἱ Tony καὶ Ἀλφρέδος Johannot, ὁ Ἀλφρέδος de Vigny, ὑπὸ Jean Gigoux· ὁ Daumier, ὑπὸ Feuchère· ὁ Isabey καὶ ὁ Decamps, ὑπὸ Gavarni· ὁ Paul de Kock, ὑπὸ Danteuil καὶ σειρά προσωπογραφιῶν κατ' ἀπομίμησιν τοῦ Ingres.

★

Εἰς τὸ Ὁδεῖον Ἀθηνῶν ἤρξαντο αἱ οὐνανλῖαι. Ἡ πρώτη ἀπογευματινὴ ἐδόθη ὑπὸ τῶν καθηγητῶν κ. κ. Βασενχόβεν καὶ Μπουστιντούτῃ συμπράξει τῆς δευτέρου Δεσπ. Κρέμερ. Τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε σόφαιας Μόζαρτ καὶ Στράους, καὶ ᾠματα Μπαρμς καὶ Σούπερτ, ἐκτελούμενα διὰ πρώτην φορὰν ἐν Ἀθήναις. Ὁ μόλις ἀκροάσεις (auditions) θὰ δώσουν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ χειμῶνος τρεῖς.

★

Ἐκ τοῦ Λωριδεῖου κληροδοτήματος τὸ Ἐθν. Πανεπιστήμιον διέθεσε 2, 400 δρ. διὰ τὴν ἐκδοσιν ἀνεκδότου μελέτης τοῦ ἱατροῦ κ. Μαγγίνα περὶ τῶν χρωμάτων παρ' Ὁμήρῳ.

★